OGNISKO KRAKOWSKIE

ORGAN ODDZIAŁU KRAKOWSKIEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO DRUKARZY I POKREWNYCH ZAWODÓW W POLSCE

Rok III. Kraków, listopad 1938 Nr. 11

Cennik drukarski w całości ustalony

Zawarcie układu zbiorowego pracy z dnia 30 września 1938 r. nie stanowiło jeszcze zakończenia całości akcji cennikowej w Krakowie. Układem tym ustalono jedynie najgłówniejsze przepisy cennika i ujęto zobowiązanie obu stron do rychłego omówienia i ustalenia postanowień dalszych. W myśl § 9 układu, w terminie do 2 tygodni od daty zawarcia układu miał być opracowany nowy cennik z tym, że punkty nieuzgodnione poddane być miały rozstrzygnięciu w drodze orzeczenia arbitrażowego przez Inspektora Pracy 38 Obwodu. W myśl § 12 układu w dalszym 2-tygodniowym terminie miał być opracowany tekst jednolity z tym, że i tu ewentualne kwestie sporne rozstrzygnie Inspektor Pracy.

Na wstępie zaznaczyć należy, że obie strony dotrzymały zobowiązań z §§ 9 i 12 układu wynikających. W dniach 7 i 10 października br. odbyły się posiedzenia Komisji Cennikowej, na których przewertowano cały cennik, w większości znacznej go uzgadniając. Nie osiągnięto porozumienia w kilku punktach i te pismem wspólnym z dnia 11 października br. poddane zostały rozstrzygnięciu Inspektora Pracy p. Inż. W. Królikiewicza. Z przyczyn od nas niezależnych orzeczenie to po przesłuchaniu stron wydane zostało dopiero w dniu 26 października br. Treść orzeczenia jest następująca:

1. W § 5 cennika drukarskiego ustala się następujące stopnie płac: Stopień A w pierwszym i drugim roku po wypisie. Stopień B w trzecim roku po wypisie. Stopień C w czwartym i dalszych latach po wypisie.
2. W § 7 cennika drukarskiego wprowadza się następujące zmiany: w punkcie 1) po słowie »otrzymuje« dodaje się słowa »conajmniej ponad minimum«. W punkcie 4) skreśla się w zdaniu drugim »lub jedną« i dodaje się zdanie »lub być zatrudniony przy stereotypowaniu«. W punkcie 6) skreśla się słowa »i ofsetowych«. Dodaje się punkt 7) o następującym brzmieniu: »każdy maszynista obowiązany jest do wyuczenia ucznia względnie nakładaczki«.
3. W § 46 cennika drukarskiego w zdaniu ostatnim skreśla się słowa »przez 20 tygodni«.
4. Postanowienia § 47 cennika drukarskiego pozostawia się w brzmieniu dotychczasowym.
5. Uchyla się postanowienia § 50 cennika drukarskiego w całości.
6. W § 54 cennika drukarskiego wprowadza się następujące zmiany: Do punktu 1 a) zamiast dodatków w wysokości 0·24 zł ustala się dodatek 0·26 zł za godzinę pomocniczej pracy. Do punktu 2 a) wprowadza się w ustępie drugim zmiany: od 22-giej do 24-tej zł 0·32 za godzinę; od 0 do 2-giej zł 0·41 za godzinę; od 2-giej do 6-tej zł 0·68 za godzinę. Do punktu 2 e) wprowadza się dodatek godzinowy zł 4·02 za noc, w miejsce dotychczasowego dodatku wynoszącego zł 4·17. Do punktu 2 g) wprowadza się zmianę przez skreślenie słów »(w myśl ustawy)« oraz słów »we wszystkich miejscowościach (nie wyłączając Krakowa)«. Po słowach »2 godziny« dodaje się »w drukarniach, które nie wykorzystują pełnego ustawowego czasu pracy«. Punkt 2 h) skreśla się. Dodaje się punkt 4) o brzmieniu: »Warunki pracy i czas pracy w drukarniach gazetowych »Polska« i »Nowa Drukarnia Dziennikowa« w Krakowie pozostają niezmienione przy zastosowaniu podwyżek przewidzianych układem zbiorowym pracy z 30 września 1938 r.«.
7. Ustala się następujące płace dla personelu pomocniczego — tygodniowo (48 godzin):

a) Pomocnicy:	w pierwszym roku pracy	zł 20·—
„	w drugim „ „	„ 25·—
„	w trzecim „ „	„ 28·—
„	w czwartym i piątym	„ 32·—
„	po pięciu latach pracy	„ 35·—
b) Nakładaczki:	w pierwszym roku pracy	„ 15·—
„	w drugim „ „	„ 18·—
„	w trzecim „ „	„ 23·—
„	w czwartym i piątym	„ 26·—
„	po pięciu latach pracy	„ 30·—
c) Odbieraczki:	w pierwszym półroczu	„ 6·—
„	w drugim półroczu	„ 8·—
„	w drugim i trzecim roku	„ 10·—
„	w czwartym i piątym „	„ 14·—
„	po pięciu latach pracy	„ 17·—

Wszystkie inne pozostałe postanowienia §-ów cennika drukarskiego, omawianych w punktach 1—6 włącznie niniejszego orzeczenia, pozostawia się w pełnym dotychczasowym brzmieniu.

W uzasadnieniu orzeczenia podano, że płace personelu pomocniczego ustalone zostały na podstawie przedłożonych Inspektorowi Pracy list płac dotychczasowych w większości zakładów drukarskich.

Orzeczenie to zamknęło drugi etap prac nad cennikiem, likwidując zarazem Komisję Cennikową, w której udział brali z ramienia pracodawców pp.: Dr J. Scharf, Fr. Zemanek i A. Lehrhaft, oraz delegaci Związku kol.: K. Butwin i Koczub W., oraz Berezowski Wł. (7/X) i J. Karbowski (10/X). Protokółował obrady kol. Neider L.

Z kolei do pracy przystąpiła Komisja Redakcyjna, którą stanowili delegaci pracodawców jak w Komisji Cennikowej, a z ramienia Związku kol.: Butwin K., Karbowski J. i Koczub W. Opracowany przez nas

projekt jednolitego tekstu cennika został przedłożony pracodawcom w dniu 31 października b. r., a w dniu 9 listopada b. r. odbyło się posiedzenie Komisji Redakcyjnej, na którym uzgodniony został w całości jednolity tekst cennika.

Podstawę nowego cennika stanowią postanowienia cennika dotychczasowego, uzupełnione, bądź zmienione postanowieniami układu zbiorowego pracy z dnia 30 września b. r., orzeczenia arbitrażowego Inspektora Pracy z dnia 26 października b. r., oraz protokołu obrad Komisji Cennikowej z r. 1937/38. Porządkowa numeracja postanowień i paragrafów cennika dotychczasowego została niemal zupełnie zmieniona, a to celem ułatwienia orientacji stron zainteresowanych.

Po wydaniu orzeczenia z dnia 26 października b. r. pracodawcy zwrócili się do Inspektora Pracy 38 Obwodu o dodatkowe orzeczenie ustalające płace niższe dla nakładaczek pracujących wyłącznie na tyglówkach oraz o ustalenie, że dotychczasowe płace niższe personelu pomocniczego mają być podwyższone w ratach (podobnie jak u pracowników ukwalifikowanych) w tych wypadkach, w których należna podwyżka przekracza 10% płacy dotychczasowej. Po przesłuchaniu stron Inspektor Pracy oddalił wniosek o dodatkowe ustalenie płac, a w kwestii podwyżki przychylił się do wniosku pracodawców, wyjaśnieniem, że kwestia ta ogólnie uregulowana jest § 4 układu zbiorowego.

Załatwieniem tym prace nad cennikiem zostały definitywnie ukończone. Cennik oddano do druku, sporządzono na razie odbitki, które otrzymali pracodawcy oraz delegaci pracowników w drukarniach. Cennik zgłoszono do rejestru układów zbiorowych w dniu 23 listopada b. r., a zarazem wniesiono do Inspektoratu Pracy VII Okręgu pismo następującej treści:

Do Pana Ministra Opieki Społecznej w Warszawie — przez Inspektorat Pracy VII Okręgu w Krakowie.

Na zasadzie art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy, oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. o postępowaniu przy nadawaniu układom zbiorowym pracy mocy powszechnie obowiązującej, wnosimy o

nadanie mocy powszechnie obowiązującej na terenie miasta Krakowa układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w Inspektoracie Pracy 38 Obwodu w Krakowie w dniu 30-go września 1938 r. i uzgodnionemu na zasadzie tego układu cennikowi drukarskiemu.

Wniosek powyższy zgłaszają:

1) właściciele wszystkich drukarń wymienionych w ostatnim rozdziale załączonego cennika »Oświadczenia protokolarne«, działający przez swych upełnomocnionych delegatów pp.: Dra Juliusza Scharfa, Franciszka Zemanka i Abrahama Lehrhafta, oraz

2) Związek Zawodowy Drukarzy i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Oddział Kraków, działający przez swych upełnomocnionych delegatów pp.: Kazimierza Butwina (przewodniczący Oddziału), Wiktora Koczuba (sekretarz Oddziału) i Jana Karbowskiego.

W dalszej treści pisma podano uzasadnienie wniosku, wykazujące, że układ posiada znaczenie gospodarczo przeważające. Pismo to podpisali delegaci obu stron.

* * *

Okres akcji cennikowej jest już poza nami. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie członków Oddziału, odbyte w dniu 31 października b. r. przyjęło układ zbiorowy i nowy cennik do zatwierdzającej wiadomości, zaznaczając, że nowy układ otwiera szerokie możliwości poprawy stosunków w drukarstwie krakowskim. Ale samo zawarcie układu zbiorowego poprawy tej nie da; nie spowoduje jej też sam fakt nadania cennikowi mocy powszechnie obowiązującej. Po ukończeniu akcji o sam cennik podjąć musimy niezwłocznie akcję trudniejszą jeszcze o wprowadzenie cennika tego w życie.

Akcja o cennik polegała na tym, że ogół członków oświadczył żądanie zawarcia układu zbiorowego na określonych warunkach, powołał delegatów, obdarzył ich pełnomocnictwami i zapewnił o gotowości poparcia swych postulatów walką, gdyby tego zaszła potrzeba. W tegorocznej akcji do walki nie doszło i ogół spełnił tylko rolę obserwatora, a w akcji właściwej była tylko Komisja. Wystarczyło to do zawarcia układu, nie wystarczy jednak do wprowadzenia go wszędzie w życie.

Walka robotnika o byt nie ogranicza się tylko do sporadycznych okresów akcji o układ zbiorowy. Walka ta trwa i trwać musi przez całe życie robotnika. Każdy świadomy swych praw i dążeń robotnik, a zwłaszcza członek organizacji układ zbiorowy zawierającej, pamiętać winien, że jak żołnierz stać musi na posterunku, broniąc na każdym kroku ciężkim trudem wywalczonych zdobyczy. W drukarniach, które cennik obejmuje, w każdym wypadku każdy pracownik z osobna i wszyscy razem dbać musimy, aby przepisy cennika były ściśle przestrzegane. W myśl hasła »Jeden za wszystkich — wszyscy za jednego« musimy wzajemnie postępowanie swe kontrolować, wykroczenia ganić, a w obronie przed wykroczeniami popierać. O każdym wykroczeniu Zarząd organizacji musi być powiadomiony i to w sposób nadający się do zużytkowania. Tu nie można udawać niewidomego lub zasłaniać się wykrętnym frazesem »nie chcę być szpiclem«, bo to do niczego nie prowadzi. Jeżeli biernie zachowywać się będziemy wobec wykroczeń cennikowych, to wykroczenia te coraz bardziej będą się mnożyć i w końcu przepisy cennika pozostaną tylko na papierze. A przecież nie o to walki prowadziliśmy, aby szczycić się posiadaniem cennika, lecz aby korzyści z niego płynące w życiu codziennym realizować.

Ponieważ cennik ten objąć ma wszystkie drukarnie w Krakowie, przeto interesować się musimy również tymi drukarniami, które na razie jeszcze poza cennikiem pozostają. Znać musimy dokładnie ich adresy, ilość zatrudnianych pracowników, oraz musimy do pracowników tych trafiać z organizacyjną agitacją, a następnie kontrolować, czy w drukarniach tych są obecnie przestrzegane przepisy ustaw, a w przyszłości czy przestrzegane będą przepisy cennika.

Wzywamy więc wszystkich pracowników drukarń, aby szczerze i bez bojaźni spraw cennikowych dopilnowali i bronili, pamiętając, że cennik to zdobycz organizacji, a organizacja — to nie sam Zarząd, lecz my wszyscy razem. Dbajmy więc szczerze o swój własny dorobek.

Co daje nam nowy cennik?

Dużym nakładem pracy i wysiłków delegatów przy wydatnej współpracy Inspektora Pracy 38 Obwodu w Krakowie, po nader żmudnych pertraktacjach, zawarty został układ zbiorowy pracy, który uzupełniony orzeczeniem Inspektora Pracy i wynikiem obrad Komisji Cennikowej, stanowi nowy cennik drukarski.

Po raz pierwszy w historii naszych walk cennikowych doszedł do skutku tego rodzaju układ nowy bez uciekania się do ostrzejszych form akcji, tj. strajku lub lokautu. My jako robotnicy, którzy aż nadto dokładnie wiemy co to jest walka o cennik, o podwyżkę płac i lepsze warunki pracy, musimy dokładnie zdawać sobie sprawę z ważności i doniosłości tego układu.

Bije z tego układu nowe prawo, które niedwuznacznie zapowiada, że podpis pod tym układem położony w obecności Inspektora Pracy, nie może być bagatelizowany. Wprawdzie układ ten wprowadził nowości dotychczas w naszych umowach cenikowych nie znane i nawet nie odpowiadające naszemu życiu organizacyjnemu, to jednak inne postanowienia układu i cennika uznać musimy za korzystne. Kolejno omówimy ważniejsze zmiany postanowień dotychczasowych.

§ 1 cennika postanawia, iż cennik obowiązuje wszystkie miejsca pracy gdzie wykonywa się przemysł graficzny, oraz wszystkich pracowników przemysłu graficznego na terenie m. Krakowa. Znaczy to, że po unyskaniu mocy powszechnie obowiązującej podlegać będą cennikowi temu nie tylko przedsiębiorstwa wyłącznie drukarskie, lecz i drukarenki fabryczne, tzw. »domowe«, o ile zatrudniają pracowników. Jest to więc daleko idące rozszerzenie zasięgu cennika.

§ 2 układu (§ 1, u. 2 cennika) daje rękojmię, że warunki układu zbiorowego nie będą łamane pod groźbą obustronnej odpowiedzialności karno-administracyjnej i cywilno-sądowej, a ze strony naszej organizacji dodatkowo przekroczenie przepisów cennika karane być ma pozbawieniem praw organizacyjnych. Jest to przepis dość surowy i po raz pierwszy zastosowany w naszych umowach cennikowych rygor wobec pracowników.

Cennikiem po raz pierwszy wyraźnie objęty jest personel pomocniczy w określeniu »Za pracowników personelu pomocniczego uważa się: pomocników, odbijaczy, nakładaczki i odbieraczki« (§ 1, u. 6 cennika).

Zmiana określenia stopni płac pracowników ukwalifikowanych poza przedłużeniem o 1 rok okresu pozostawania w stopniu A, rekompensowanym częściowo 1-rocznym okresem pozostawania w stopniu B, nie zmienia zasadniczo dotychczasowego okresu wyczekiwania na awans do stopnia C.

Dotychczasowy przepis pozbawiający pracownika prawa do zapłaty za święto w pierwszym tygodniu pracy został skreślony. Obecnie wszystkie święta są płatne.

Przeforsowali pracodawcy w przepisach o pośrednictwie pracy prawo przyjmowania pracowników z Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w wypadku nie przyjęcia pracownika polecanego przez Społeczne Biuro Pośrednictwa Pracy przy Związku. W tym wypadku skutek trudno przewidzieć. Wydaje się nam jednak, że nie wielu pracodawców będzie chciało korzystać z Biura Wojewódzkiego, a to chociażby z tego względu, że pracodawcy lubią i chcą mieć u siebie pracowników dobrze ukwalifikowanych, a ci z reguły są zorganizowani i figurują w rejestrze Biura Społecznego. Dlatego też końcowy przepis obecnego § 8, u. 1 cennika, nie wydaje się tak groźny, jakby to z jego brzmienia wynikało.

W kwestii zatrudniania uczniów wprowadzono zaostrzenie, gdyż »drukarniom nie posiadającym maszyny pospiesznej oraz nie zatrudniającym kwalifikowanego pracownika, uczniów przyjmować nie wolno« (§ 10, u. 1 cennika).

Cennikiem ustaloną została instytucja delegatów pracowników (mężów zaufania) oraz skreślone zostały ich uprawnienia (§ 51 cennika).

Do rozstrzygania sporów cennikowych ustalona została na wzór dawnego Sądu Cennikowego — Komisja Rozjemcza (§ 52 cennika).

Prócz zmian wyżej wykazanych nowy cennik ustalił 5%-wą podwyżkę płac, a zawarcie układu bez walki strajkowej i podpisanie go przez pracodawców z dobrej woli, a więc bez tzw. »przymusu spowodowanego strajkiem« — wytworzyło sytuację z wszech miar korzystną dla wniosku o nadanie cennikowi mocy powszechnie obowiązującej.

Drukarskie układy zbiorowe

W Warszawie w dniu 17 października b. r. zawarty został wstępny układ zbiorowy pracy. Jest to układ przejściowy, zawarty na czas nieokreślony, a zadaniem jego jest przygotowanie gruntu do zawarcia układu właściwego. Układ ustala 46-godzinny tydzień pracy, zapłatę za wszystkie święta i postanawia, że płace pracowników ukwalifikowanych dotychczas niższe niż 60·— zł mają być podwyższone w 3 ratach miesięcznych do 60·— zł, a płace nakładaczy, nakładaczek i pomocników do 30·— zł. Wszystkie płace wyższe pozostają na razie niezmienione. Układ ten jest pierwszym poważnym krokiem na drodze do uregulowania stosunków w drukarstwie stolicy.

We Lwowie po zawarciu układu zbiorowego w dniu 5 stycznia b. r. ustalono, że nowy cennik ma być uzgodniony w terminie do 6 tygodni, po czym wejdzie w życie w miejsce dotychczasowego cennika. Podobnie jak w Krakowie w r. 1937, w ciągu 10 miesięcy cennika tego we Lwowie nie uzgodniono z winy Korporacji. W związku z tym odbyto w dniach 9 i 16 października b. r. Zgromadzenia, na których postanowiono wszczęcie walki w wypadku dalszej zwłoki, zwracając się równocześnie do Inspektora Pracy i Starostwa Grodzkiego o zwołanie konferencyj. To dopiero spowodowało całkowite uzgodnienie cennika, który obecnie jest w druku. Jednak już 15 listopada b. r. układ ten został obustronnie wypowiedziany.

W Sosnowcu od dnia 21 października b. r. toczą się pertraktacje o układ zbiorowy pracy. Wobec »postulatów« pracodawców, odbiegających daleko od żądań pracowników i zasad ogólnie stosowanych, rokowania postępują bardzo powoli i wskazują na możliwość rychłej walki.

W chwili obecnej posiadają układy o mocy powszechnie obowiązującej Oddziały poznański i śląski. Oddziały krakowski, lwowski i pomorski są w toku starań o uzyskanie dla układów swych mocy powszechnie obowiązującej. Poza tym układy zbiorowe posiadają: Wilno, Lublin i częściowo Łódź, a ostatnio Warszawa. Akcja obecnie toczy się w Zagłębiu Dąbrowskim (Sosnowiec).

Tak więc stopniowo teren drukarski w Polce pokrywa się siecią układów zbiorowych, które w przyszłości połączone być mają w ogólnokrajowy cennik.

Z Oddziału Związku

Po zawarciu układu zbiorowego pracy i ustaleniu cennika odbyto w dniu 30 października br. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie członków Oddziału z porządkiem dziennym: 1) układ zbiorowy pracy i uzupełniające cennik orzeczenie arbitrażowe, 2) wnioski Zarządu: a) w sprawie datków na budowę Domu Robotniczego im. I. Daszyńskiego w Krakowie, b) w sprawie centralizacji funduszów Związku, 3) wybory do Rady Miejskiej.

Układ zbiorowy pracy i cennik omówił obszernie kol. W. Koczub, wzywając członków do ścisłego prze-

strzegania postanowień cennika. Po krótkiej dyskusji nowy cennik przyjęto do zatwierdzającej wiadomości, wyrażając Komisji Cennikowej uznanie za jej owocną pracę.

W referacie do pktu 2 a) kol. W. Koczub podkreślił, że związki zawodowe rozproszone po całym mieście odczuwają dotkliwie brak wspólnego gniazda i należytych lokali na zgromadzenia, co w wielkim stopniu utrudnia pracę organizacyjną. Braki te usunąć się dadzą tylko nabyciem lub wybudowaniem własnego budynku na Dom Robotniczy. W tym też celu utworzony został Komitet Budowy Domu Robotniczego im. I. Daszyńskiego w Krakowie. Dom stanąć ma ze składek, które wpłacają szerokie masy robotników w Polsce i za granicą. W akcji tej drukarze również winni wziąć udział, to też Zarząd zgłasza następujący wniosek:

»Zgromadzenie postanawia przeprowadzenie zbiórki składek na budowę Domu Robotniczego im. I. Daszyńskiego w Krakowie. Zebrana z datków tych kwota zaokrąglona zostanie z funduszów Związku do kwoty 1 500 zł i zadeklarowana jako udział Oddziału Związku. Wypłatę zadeklarowanego udziału zastrzega się na okres po rozpoczęciu budowy z tym, że gdyby Komitet z budowy tej zrezygnował, datki zostaną członkom zwrócone. Zgromadzenie domaga się, aby do Komitetu Budowy Domu Robotniczego im. I. Daszyńskiego w Krakowie powołany został delegat Oddziału Związku. Wykonanie powyższej uchwały poleca się Zarządowi«.

Wniosek ten po obszernej dyskusji większością głosów uchwalono.

W pkcie 2 b) kol. K. Butwin zaznaczył, że wobec przeprowadzonej na łamach »Wiadomości Graficznych« dyskusji w sprawie centralizacji funduszów Związku i wobec postawienia sprawy tej na porządku obrad najbliższego plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego, należy w tej sprawie zająć stanowisko przez uchwalenie następującej rezolucji, zgłoszonej przez Zarząd Oddziału:

»Zgromadzenie uważa sprawę centralizacji funduszów Związku za przedwczesną i poleca delegatowi na posiedzenie plenarne Zarządu Głównego zająć w tej sprawie stanowisko negatywne«.

Rezolucję tą po dyskusji jednomyślnie uchwalono.

W pkcie 3) kol. W. Koczub powiadomił, że Rada Związków Zawodowych zwróciła się m. i. do naszej organizacji o zgłoszenie kandydatury na radnego miejskiego. Wybory mają się odbyć w grudniu br., a kandydaci zgłoszeni przez Radę Związków Zawodowych umieszczeni będą na listach Polskiej Partii Socjalistycznej. Ponieważ Związki Zawodowe, ze względu na zagadnienia natury gospodarczej, stanowiące istotę działalności Rady Miejskiej, są bezpośrednio zainteresowane składem osobowym Rady, Zarząd wnosi o ustalenie kandydatury, oraz o uchwalenie datku na fundusz wyborczy. Po krótkiej dyskusji postanowiono jednomyślnie zgłosić kandydaturę kol. W. Koczuba, uchwalając w zasadzie datek na fundusz wyborczy, a określenie wysokości datku przekazano Zarządowi.

Na tym porządek dzienny Zgromadzenia wyczerpano.

Po ustaleniu jednolitego tekstu cennika odbyto w dniach 14 — 20 listopada br. posiedzenia oficynowe wszystkich drukarń cennikowych, na których objaśniono zmiany w warunkach pracy wprowadzone nowym cennikiem, omówiono sprawy organizacyjne oraz sprawę wpłacania datków na budowę Domu Robotniczego im. I. Daszyńskiego w Krakowie. Listy składkowe wydano skarbnikom oficynowym.

Na członków Związku przyjęci zostali kol.: Orliński R. (N. Sącz), Blank J. (Jasło) i Sajdak K. (Tarnów) — wszyscy kat. III.

Z naszych placówek

Sekcja w Tarnowie. Podjęta w październiku br. akcja cennikowa w Tarnowie o zmianę układu zbiorowego pracy, zakończona została podpisaniem przez wszystkie drukarnie protokółu w dniu 26 października br. Ogółem odbyto z pracodawcami dwie konferencje w Inspektoracie Pracy 40 Obwodu w dniach 19 i 26 października br. Brali w nich udział właściciele wszystkich drukarń w Tarnowie, delegaci Sekcji kol. A. Bulaga i M. Rowiński, oraz sekretarz Oddziału kol. W. Koczub.

Nowy układ ustala podwyższenie wszystkich płac niższych w trzech ratach półrocznych do zł 31·— za 46 godzin pracy w tygodniu, dla płac od 30·— do 40·— zł podwyżkę od dnia 31 października br. o 6%, a dla płac od 40·— do 50·— zł podwyżkę o 4%. Układ zawarto na okres 18 miesięcy, tj. do dnia 31 marca 1940 r.

Bochnia. Po zawarciu układu zbiorowego w Krakowie sekretarz Oddziału odbył w dniu 8 października br. konferencję z właścicielem drukarni »Secesja« w Bochni. W wyniku konferencji p. S. Silberring podpisał oświadczenie protokolarne, którym zgłosił przystąpienie do układu krakowskiego, z tym, że dla Bochni ustala się płace niższe od krakowskich (w Grupie I) o 7%. Tym samym dotyczasowe płace w Bochni podwyższone zostały podobnie jak w Krakowie o 5%.

Nowy Sącz. Obecna właścicielka dawnej drukarni R. Pisz w Nowym Sączu, p. K. Sieradzka, wypowiedziała pracę wszystkim pracownikom ukwalifikowanym, żądając obniżenia zarobków i przedłużenia czasu pracy do 48 godzin w tygodniu. Ponieważ w Nowym Sączu nie ma dotychczas układu zbiorowego pracy, a poziom płac jest niski, koledzy zwrócili się do Inspektora Pracy 41 Obwodu w Nowym Sączu o zwołanie konferencji z wszystkimi właścicielami drukarń celem zawarcia układu zbiorowego. Konferencja ta odbyła się 28 października br., a z ramienia Zarządu Oddziału brał w niej udział kol. W. Koczub. Wobec uporu pracodawców konferencja nie dała wyniku, a obecnie koledzy w Nowym Sączu przygotowują się do akcji. Wypowiedzenia jednak zostały cofnięte i warunki pozostały niezmienione.

Żywiec. Drukarnia R. Hoffmana w Żywcu zatrudniała 2 uczniów, mając prawo zatrudniania tylko jednego. Powiadomiony o tym Inspektor Pracy 39 Obwodu w Białej zarządził zwolnienie jednego ucznia.

Kronika

Zmiana na stanowisku Inspektora Pracy 38 Obwodu w Krakowie. W dniu 16 listopada b. r. opuścił Kraków przeniesiony na Śląsk Zaolzański Inspektor Pracy 38 Obwodu w Krakowie p. Inż. Wacław Królikiewicz. Pozostając przez długi szereg lat na odpowiedzialnym stanowisku, taktem swym potrafił w większości wypadków doprowadzać do ugodzenia spór toczących stron. W wypadkach nie dających się polubownie załatwić, rozstrzygał spory w sposób obiektywny i rzeczowy. Nic dziwnego też, że zjednał sobie szacunek i zaufanie tych, którzy reprezentując szerokie masy robotnicze z nim się stykali. To też, żegnając p. Inż. W. Królikiewicza, dajemy wyraz swemu uznaniu dla pełnej poświęcenia pracy jego jako Inspektora Pracy 38 Obwodu, życząc powodzenia na nowym posterunku.

Agendy Inspektora Pracy 38 Obwodu objął p. Inż. Kazimierz Korkiewicz, dotychczasowy Inspektor Pracy 40 Obwodu w Tarnowie.

Komunikat

W kwestii podwyżki płac objaśniamy, że podwyżka płac pracowników ukwalifikowanych drukarń Grupy I o 5%, oraz podwyżka płac tych pracowników w drukarniach Grupy III — obowiązują od dnia 2 października 1938 r.

Płace personelu pomocniczego we wszystkich drukarniach podwyższone być mają od dnia 26 października 1938 r. do norm cennikowych z tym, że podwyżki przekraczające 10% płac dotychczas niższych rozłożone są na 4 raty kwartalne, z których pierwsza obowiązuje od dnia 26 października b. r.

Redakcja i Administracja: Kraków, Rynek Główny L. 2, III p. Telefon Nr. 107-77
Wydawca: Związek Zawodowy Drukarzy i Pokrewnych Zawodów w Polsce Oddział Kraków. — Redaktor odpowiedzialny: Wiktor Koczub
Drukarnia Związkowa w Krakowie, Mikołajska 13, pod zarządem K. Brachowskiego.